

CUPRINS

Rugăciunile începătoare	5
Viața celui între sfinți Părintelui nostru Iosif Marturisorul	7
ACATISTUL Sfântului Ierarh Iosif Mărturisorul din Maramureș	21
Rugăciunea către Sfântul Iosif Marturisorul	45

Ediție îngrijită de Pr. Vasile Fodoruț
Parohia „Sf. Iosif Mărturisorul“ - Baia Mare

Viața și Acatistul
Sfântului Ierarh Iosif Mărturisorul din Maramureș

Colecția „HARUL și ADEVĂRUL“

Viața și Acatistul Sfântului Ierarh Iosif Mărturisorul din Maramureș

Tipărit cu binecuvântarea
Prea Sfințitului Părinte JUSTINIAN,
Episcopul Maramureșului și Sătmărilor

Editura Episcopiei Maramureșului și Sătmărilor
Baia Mare, 2006

Coperta 1 : Icoana Canonică a Sfântului Ierarh Iosif
Mărturisorul

Coperta 4: Biserica Parohiei „Sf. Ierarh Iosif
Mărturisorul“ - Baia Mare

Editura Episcopiei Maramureșului și Sătmarului

Tipar: GEDO, Cluj-Napoca

RUGĂCIUNILE ÎNCEPĂTOARE

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului
Duh. Amin!

Slavă ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție!

Împărate Ceresc, Mângâietorule, Duhul
adevărului, Carele pretutindenea ești și toate le
plinești; Vistierul bunătăților și Dătătorule de
viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne
curățește pe noi de toată întinarea și mântuiește,
Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără
de moarte, miluiește-ne pe noi. (de 3 ori).

*Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh și
acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!*

Preasfântă Treime miluiește-ne pe noi.
Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne iartă
fărădelegile noastre. Sfinte cercetează și vindecă
neputințele noastre pentru Numele Tău.

Doamne miluiește. (de 3 ori).

*Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh și
acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!*

Tatăl nostru, Carele ești în ceruri,
sfințească-se numele Tău, vie împărăția Ta, facă-se
voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea
noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi, și ne
iartă nouă greșalele noastre, precum și noi iertăm
greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci
ne izbăvește de cel rău.

*Că a ta este împărăția și puterea și slava, a
Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și în
pururea și în vecii vecilor. Amin!*

VIATA CELVI ÎNTRE SFINȚI PĂRINTEȘII NOSTRI IOSIF MĂRTURISITORUL

După cum în multe părți și la multe popoare,
care au primit lumina Evangheliei lui Iisus Hristos,
mulți bărbați și femei, mulți tineri și bătrâni, prin
harul lui Dumnezeu s-au curățit de orice umbră de
păcat și s-au luminat, s-au sfințit și s-au îndum-
nezeit, tot așa și în țara noastră și la poporul
român cel numit cu numele lui Hristos, mulți sunt
aceia care s-au aprins cu dumnezeiescul dor și au
ars cu putere, ridicându-se în rândul celor ce stau
de-a dreapta Mielului, în raza de lumină a Prea
Sfintei Treimi, în casa Tatălui, la masa Fiului,
pătrunși de razele de foc ale Duhului Sfânt, pentru
că în viață fiind, trupul lor a fost cu adevărat locaș
al Duhului Sfânt (cf. I Cor. 6, 19).

Despre aceștia zice Domnul, Tatălui: „Slava pe
care Tu Mi-ai dat-o, le-am dat-o lor“ (In. 17, 22);

lar celor credincioși le-a zis: „*Voi sunteți prietenii Mei, dacă faceți ceea ce vă poruncesc*“ (In. 15, 14).

Credința noastră ne spune că numărul sfinților ce s-au născut din sânul poporului român este foarte mare, pentru că acest popor n-a fost niciodată închinător la idoli sau eretic, ci acest popor a fost întotdeauna Dreptcredincios. El a fost blând și smerit cu duhul, așa cum l-a învățat Hristos. A fost întotdeauna milostiv și primitor de străini, răbdător și iubitor de Dumnezeu. Acest popor a avut întotdeauna multă evlavie la Maica Domnului, la sfinți, la martiri, la luminații arhangheli Mihail și Gavril și față de toți sfinții și slujitorii lui Dumnezeu.

Pământul, țara, spațiul în care Dumnezeu a rânduit să trăiască poporul român, este un pământ sfânt, este o grădină a Maicii Domnului. Munții noștri sunt sfinți pentru că sunt plini de vetre duhovnicești. Câmpiile sunt roditoare pentru că sunt stropite cu lacrimi și sânge de mucenici și eroi. Izvoarele din această țară pot fi numite toate „Izvoare ale Tămăduirii“ pentru că ele poartă un dar de la Dumnezeu, un dar dătător de viață, de sănătate trupească și sufletească. Cimitirele din

această țară sunt pline de sfinți, de cuvioși și de eroi ale căror nume n-au fost scrise încă în istorie dar au fost scrise de Dumnezeu, cu litere de foc în Cartea Vieții. De aceea, cu smerenie și duhovnicească bucurie suntem încredințați că avem mulți credincioși și slujitori ai Bisericii născuți din neamul nostru care se află în ceata dreptilor și a sfinților. Preoți și monahi, țărani și muncitori, oameni simpli precum și oameni învățați, oameni din toate păturile sociale, de toate vârstele, ale căror trupuri odihnesc sub glia acestui pământ binecuvântat de Dumnezeu au fost sfinți pe care Iisus Hristos i-a îmbrățișat și i-a așezat de-a dreapta Sa, zicând: „*Veniți binecuvântații Tatălui Meu de moșteniți împărăția cea pregătită vouă da la întemeierea lumii*“ (Mt. 25, 34).

Pentru toate acestea, acum avem datoria să ne cercetăm trecutul, să ne descoperim sfinții, martirii, cuvioșii, preoții, monahii și credincioșii, care s-au învrednicit și au primit din mâna lui Dumnezeu „Cununa Vieții“, să-i căutăm nu pentru ca să ne mândrim ci să îndeplinim porunca dată de Duhul Sfânt, prin Sfântul și Marele Apostol Pavel,

care adresându-se neamului său, zicea: „*Aduceți-vă aminte de mai-marii voștri care v-au grăit vouă cuvântul lui Dumnezeu; priviți cu luare aminte cum și-au încheiat viața și urmați-le credința.*“ (Evr. 13, 7).

Cuvântul acesta este o poruncă azi și pentru noi. De aceea Sfântul de Dumnezeu luminatul Sinod al Sfintei Biserici Ortodoxe Române, având deplinătatea harului, cu înțelepciune a rânduit ca pe toți cei ce și-au dăruit viața lui Dumnezeu și au primit cununa nemuririi, rămânând vii în amintirea urmașilor, să fie și aici pe pământ, după cum sunt sus în cer, trecuți în calendar. Unul din cei ce Dumnezeu i-a binecuvântat cu darul sfințeniei este și luminatul ierarh IOSIF STOICA, care a fost „pravoslavnic“ episcop maramureșean și ierarh al stavropighiei patriarhicești a țarigradului precum și „administrator al Mitropoliei Bălgradului, Ardealului și altele“, după cum scrie pe Antimisul său din 1693 (cf. N. Iorga, *Ceva despre episcopul maramureșean Iosif Stoica. Câteva fragmente de vechi cazanii românești, ședință de la 6 septembrie 1913, în Analele Academiei Române. Seria II. Tom*

XXXVI, 1913-1914. Memoriile Secțiunii Istorice).

Numele Sfântului Iosif Stoica a răzbătut prin negura timpurilor pe care le-a trăit, deși unii se foloseau în mod diabolic, de toate mijloacele, ca să înmormânteze odată cu trupul și numele și pomenirea celor care nu se lăsau cucerii de puterile nedrepte ale acelor timpuri. Aceste puteri ucideau trupul schingiindu-l așa cum a fost schingiuit și marele mucenic și mare voievod Constantin Brâncoveanu și fiii săi, așa cum a fost schingiuit și marele ierarh mărturisitor și mucenic Sava Brancovici, așa cum au fost chinuți uciși și batjocoriți călugării din mănăstirile ortodoxe din Transilvania, care în multe locuri, în secolul al XVIII-lea, au fost închiși în biserica mănăstirilor lor de slugile Satanei și li s-au dat foc, așa cum a fost chinuit și cum a pătimit și episcopul Iosif Stoica, care a fost prins și auncat în temnița de la Hust, pentru că și-a apărat Biserica și turma de lupii care încercau să o răpească. Aceeași slujitori ai întunericului cu deosebită grijă se luptau să ucidă și numele sfinților noștri pătându-le memoria cu calomnii, așa cum au făcut și cu Domnul nostru Iisus Hristos.

Sfântul ierarh Iosif Mărturisitorul, ca și înaintașul său întru sfințenie Sava Brancovici, a fost și el calomniat de vrășmașii adevărului, care au încercat ca și numele lui Iosif Mărturisitorul să fie întinat prin învinuiri nedrepte care făceau parte din aceleași lovituri dureroase pe care le-a primit și Sava Brancovici. La acestea, marele vizionar și istoric Nicolae Iorga a răspuns: „*în ce privește învinuirile, ce i s-au adus, ele corespund acelor sub povara cărora au căzut și mitropoliții Ardealului, Iorest și Sava Brancovici, prizonieri de fapt pentru motive politice și confesionale, iar pe urma lor, atâția în alte părți*“ (N.Iorga, op. cit., p. 156). În mod perfid, deci, potrivnicii adevărului s-au luptat să șteargă din amintirea creștinilor din Maramureș și urmele omului lui Dumnezeu, a ierarhului Iosif Stoica, precum și a tuturor celorlalți oameni aleși ai lui Hristos, voievozi, ierarhi, preoți și dreptcredincioși din Maramureș. Stăpânitorii străini au luptat să-i șteargă din memoria poporului român din Maramureș, pentru ca acest popor să nu-și mai amintească faptul că sunt urmașii lui Bogdan Vodă, care pentru credința ortodoxă a fost alungat

din țara Maramureșului, să nu-și mai amintească că toate bisericile din Maramureș au fost ortodoxe, să nu-și mai amintească maramureșenii, nici sătmărenii și nici ardelenii că în toate cimitirele și mormintele din satele de aici, din aceste ținuturi românești se găsesc oase de creștini ortodocși, dintre care mulți au fost drepti și sfinți.

Dușmanii adevărului au grijă să lucreze cu „măinile curate“ cum se spune, adică să nu lase urme, să nu le rămână amprente pe locurile unde au săvârșit crime și fărădelegi. Așa au fost și cei ce în trecut ne-au răpit bisericile, ne-au ucis preoții și călugării, au dat foc mănăstirilor ortodoxe din această parte de țară și peste vetrele noastre străvechi și-au așezat corturile lor. Peste altarele noastre sfinte au zidit bisericile lor cu chip străin, peste istoria noastră adevărată au încercat să arunce o istorie falsă, iar peste numele sfinților noștri ierarhi, preoți și monahi, peste numele oamenilor minunați, pe care i-a avut poporul român și în aceste părți, au încercat să răstoarne lespeda grea a nepăsării și uitării. Așa s-a încercat și împotriva ierarhului Iosif Stoica

Mărturisitorul și apărătorul unității noastre sufletești, apărătorul libertății bisericești a maramureșenilor, a românilor din nord-vestul pământului românesc.

Vlădică cu suflet mare, Sfântul Iosif Mărturisitorul a avut de luptat împotriva a două puteri care au încercat să-l cucerească, să-l amăgească, să-l dezbrace de haina ortodoxă românească și să-l îmbrace în haina care au purtat-o întotdeauna cei ce au disprețuit și au asuprit poporul român. Dar Iosif Stoica nu s-a lăsat intimidat și nici cumpărat de guvernatorul Rebutin de la Sibiu, care căuta să facă din acest episcop ortodox o unealtă a bisericii lui și nici de Camilis. Astfel, stărnind împotriva sa mânia și ura catolicului Camilis și a guvernatorului calvin Rebutin, în luna martie 1705, fără să fie judecat, sfântul Iosif Mărturisitorul a fost aruncat în temnița de la Hust, pentru că adversarii lui „nu au suportat activitatea sa pur ortodoxă“ cum ne spune istoria.

Poporul român din Maramureș împreună cu preoții, după cum se spune într-un document, i-au luat apărarea. Preoții de lege răsăriteană din toate

comunele au protestat împotriva nedreptății ce i s-a făcut sfântului Iosif și au cerut „*ca domnul Iosif Stoica să fie din nou în funcția sa episcopală de mai înainte*“ (Protocolul Congregației Comitatense X, p. 21).

După atâta suferință, sfântul ierarh Iosif se stinge din viață „*ca un adevărat mărturisitor și luptător pentru ortodoxia și libertatea românilor*“ (Pr. Prof. Ioan Chirilă, *Episcopul Iosif Stoica stâlp al ortodoxiei românești din Maramureș, în Îndrumător bisericesc misionar și patriotic al Arhiepiscopiei Vadului, Feleacului și Clujului. 1989, p. 163*).

Cunoscând viața sfântului ierarh Iosif Mărturisitorul din Maramureș fără nici o abatere de la învățătura ortodoxă și lupta lui pentru luminarea slujitorilor sfintelor altare, a poporului dreptcredincios, prin Sfânta Evanghelie; având în vedere statornicia sa în scaunul de ierarh, în timpuri foarte grele, precum și suferința răbdată pentru credința cea adevărată; cunoscând activitatea sa pe plan misionar și pastoral, înțelepciunea lui dumnezeiască, de care s-au minunat și dușmanii lui, care au spus: „*niciodată n-aș fi crezut că din capul*

unui român din Maramureș să iasă așa ceva“ (Șt. Meteș, *Istoria Bisericii Române din Transilvania, Sibiu, 1935*); de asemenea știind că datorită sfântului ierarh Iosif Mărturisitorul, nici un preot român din Maramureș nu a luat parte la actul de dezbinare a poporului român de la Bălgrad din 1700; având în vedere că sfântul Iosif prin toate s-a dovedit a fi un adevărat mărturisitor, a învățaturii lui Iisus Hristos, chemând în ajutor puterea lui Dumnezeu, credem că Duhul lui Dumnezeu a hotărât ca de acum înainte părintele nostru Iosif să se numere cu sfinții cei preamăriți de Dumnezeu. Prăznuirea să se facă în ziua de 24 aprilie, împreună cu Sfinții Ierarhi și Mărturisitori Ilie Iorest și Sava Brancovici.

Viața acestui mărturisitor al lui Iisus Hristos este bogată în fapte bune. El pe preoți îi apăra de urgia celor ce încercau să-i asuprească și să-i batjocorească. El pe săraci și pe văduve îi miluia, iar pe orfani și pe bolnavi niciodată nu-i uita. El pe monahi îi iubea și îi îndemna să trăiască după rânduiala dată lor de Sfinții Părinți.

Sfântul Iosif s-a născut într-o familie aleasă, care

16

a trăit în părțile Năsăudului și a Bistriței, unde se aflau mulți români luminați și curați la suflet, care și-au dat viața, pentru credința ortodoxă. Învățătura și-a câștigat-o de la preoții din sate, care erau foarte evlavioși și dreptcredincioși, dar și de la monahii și sihaștrii care trăiau în mănăstirile și schiturile ce se aflau în Ardeal, Maramureș și Moldova.

Hirotonirea, darul arhieriei mai ales, l-a primit de la marele ierarh Dosoftei, care odată cu acest dar i-a dat și sarcina să lupte și să apere dreapta credință din Maramureș și Ardeal, credință ce era în acele timpuri batjocorită și asuprită foarte mult de către cei ce disprețuiau poporul român, pe preoți și Biserica Ortodoxă.

Sfântul Iosif a fost părintele cel mai bun al tuturor maramureșenilor, pentru că el era de un neam și o credință cu ei, dar sfântul Iosif era și de o fire cu maramureșenii: dârz, drept, harnic, credincios și de aceea era neobosit. El alerga dintr-o margine în alta a Maramureșului și a Ardealului, dădea învățături și îndrumări, îndemna pe preoți să se cultive și să lupte ca să cunoască bine învățătura Bisericii Ortodoxe, să o apere de învățăturile eretice.

17

Sfântul Iosif Mărturisitorul, atunci, în timpurile acelea, foarte grele pentru poporul român, a ținut „soboară“ cu protopopii, cu preoții și chiar cu diecii, care de la strană, ca niște ostași, vesteau și ei credința ortodoxă, în dulcea limbă românească, pe care o iubea atât de mult poporul român din aceste părți ale pământului românesc.

Pentru înțelepciunea lui, pentru evlavia și credința lui, pentru dragostea și mila pe care o avea el față de cei oropsiți, poporul l-a iubit și Dumnezeu l-a așezat alături de Sfântul Nicolae și de toți sfinții apărători și mărturisitori ai adevărului, în ceata sfinților.

De la Dumnezeu, Sfântul Iosif Mărturisitorul a primit putere și har ca să se roage pentru noi toți, cei ce-i vom cinsti numele și îi vom urma viața, apărând credința și sfințind cu fapta, Biserica noastră românească.

+ JUSTINIAN

Episcopul Maramureșului și Sătmarului
TROPARUL

Mare slujitor al lui Dumnezeu, Sfinte Părinte,

18

Ierarhe Iosif, cu cântări cinstim și pomenim numele tău. Căci mărturisind pe Hristos în Maramureș, dreapta credință apărând, ocrotitor te-ai făcut turmei tale. Pentru aceasta, roagă pe Hristos, Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

CONDACUL

Îndreptător al credinței și învățător prea blând, te-ai arătat păstoriiților tăi, și cu smerenie slujind, pe Hristos ai mărturisit. Drept aceea, cu neîncetată cântare te laudăm zicând:

Bucură-te, Sfinte Părinte Ierarhe Iosif, ocrotitor al dreptcredincioșilor maramureșeni.

19

Condacul 1:

Apărătorul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, ne-a dăruit nouă un părinte și învățător sfânt pe Dreptcredinciosul Ierarh Iosif Mărturisitorul, care asemenea Păstorului celui Bun care și-a dat viața pentru mântuirea lumii, așa și Iosif Mărturisitorul, cu fapta și cu cuvântul, a luminat tot Maramureșul. Pentru aceasta, noi acum îi înălțăm cântări de laudă și împreună cu el cu umilință și credință cântăm Domnului: Aliluia!

Icosul 1:

Pe părintele nostru Iosif Mărturisitorul, pe arhiereul lui Hristos care împreună se află acum cu toți sfinții, în soborul cel mare al lui Hristos, să-l cinstim zicând:

Bucură-te, că de la sânul mamei tale, te-a ales Domnul să slujești sfintelor altare;

Bucură-te, ce-l ce din tinerețe, ca Iosif cel prea frumos, fiul lui Iacov, ai fost iubit de Tatăl, de Fiul

21

SPĂNTĂVUL IERARH
Episcopia Maramureșului și Sătmărușului

și de Duhul Sfânt;

Bucură-te că cel ce este Harul și Adevărul, ți-a luminat calea precum Domnul i-a luminat-o lui Moise, când și-a apărat neamul ce zăcea în adâncă robie;

Bucură-te, că până la sânge ai răbdat și ai mărturisit pe Hristos înaintea dregătorilor lumii pe care i-ai rușinat și nu te-ai înspăimântat nici de temniță, nici de moarte, ci și în temniță și în fața morții, ai apărat credința cea dreaptă, pe care neamul tău a primit-o de la Hristos;

Bucură-te, Părinte Iosif, arhiereul cel dreptcredincios al lui Hristos!

Condacul al 2-lea:

Iosif Mărturisitorul, a primit de la Dumnezeu multă înțelepciune, când a stat înaintea dregătorilor, apărând Legea cea dreaptă dată de Dumnezeu poporului nostru, aceștia, ca fariseii și cărturarii, care ascultând cuvântul lui Iisus Hristos, au zis: De unde știe acesta carte, tot așa și dregătorii cei străini văzând știința și înțelepciunea Sfântului Iosif mărturisitorul, au strigat: De unde are acest om atâta învățătură, iar noi cunoscând

22

că de la Dumnezeu ai primit lumina și puterea, împreună cu tine părinte Iosif, îl preamărim pe Dumnezeu zicând: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Zis-a Domnul: Cel ce Mă va mărturisi pe Mine înaintea oamenilor, îl voi mărturisi și Eu pe el în fața Tatălui Meu Cel din ceruri și Tu pe Hristos L-ai mărturisit toată viața și nu te-ai lepădat de El, de aceea Stăpânul nostru Iisus Hristos, te-a preamărit Părinte Iosif, pomenind numele tău în fața Tatălui Său, care te-a primit și te-a așezat în rând cu toți sfinții care pe pământ au mărturisit și au slujit cu vrednicie pe Dumnezeu, iar poporul dreptcredincios văzând darul și cununa pe care ai primit-o de la Hristos, alături de toți voievozii și slujitorii sfințelor altare din Maramureș și din tot Ardealul, cu bucurie au strigat:

Bucură-te, Părinte Iosif ca ai fost binecuvântat de Tatăl nostru cel din ceruri;

Bucură-te, Mărturisitorule al Prea Sfintei Treimi;

23

Bucură-te, că asemenea cu Sfântul Nicolae și Atanasie și Ioan Gura de Aur, ai aparat credința ortodoxă;

Bucură-te, că și tu, asemenea cu Sfântul Ioan cel Nou de la Suceava, ai pățimit de la același dușman viclean, al Dreptei credințe;

Bucură-te, Părinte Iosif, arhiepiscopul cel dreptcredincios al lui Hristos!

Condacul al 3-lea:

„Eu sunt Păstorul cel Bun“, a zis Iisus Hristos, și după cum pe toți slujitorii Bisericii Sale, care apăra oile turmei sale, de lupii care încearcă să le răpească din staulul Bisericii sale, și pe tine care cu toaie tare, ai păstorit poporul dreptcredincios, te-a numit păstor bun, pentru că nu ai fost un năimit, nici nu ți-ai părăsit turma, ci împreună cu toți slujitorii altarelor ortodoxe, ați cântat neîncetat cântare de slavă lui Dumnezeu, zicând: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Episcopia ta, Episcopia Maramureșului și Sătmăruului, este ocrotită de Maica Domnului, prea

mărite arhiepiscopul și mucenic al lui Iisus Hristos. Maica Domnului care este Maica Durerii și a bucuriei, ți-a dat tărie și ție, și la tot poporul lui Dumnezeu din aceste ținuturi, să-și poarte crucea cu răbdare și să păstreze în suflet credința cea sfântă și mare, credința strămoșească. În aceste zile, când episcopia ta Hristos a reînviat-o, sufletul tău și a tot poporul dreptcredincios, cu bucurie dau slavă lui Dumnezeu și strigă:

Bucură-te, acum Părinte Iosif, care ai fost păstorul nostru cel bun, că turma ta nu este dezbinată;

Bucură-te, episcopul nostru cel iubit, că s-a împlinit dorul tău cel sfânt, ca toți românii să se închine într-un glas și într-un gând;

Bucură-te, că tu ocrotești copiii și pe părinții lor binecredincioși;

Bucură-te, că pe tine Maica Domnului te-a iubit, pentru că tu cu rugăciunile tale fierbinți, sfințești țara și casa dreptcredincioșilor;

Bucură-te, Părinte Iosif, arhiepiscopul cel dreptcredincios al lui Hristos!

Condacul al 4-lea:

Păstor și Mucenic, Învățător și Cărmuitor adevărat ai fost Prea Sfințite Părinte Iosif, de aceea

Dumnezeu te-a încununat cu cununa nemuririi și te-a așezat între sfinți, care sunt împreună slujitori la altarul cel de sus, unde liturghisește neîncetat Hristos. De aceea cu umilință și credință te rugăm: Roagă-te și pentru noi, pentru toți cei ce cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

„Minunat este Dumnezeu întru sfinții lui“, zice Scriptura, minunat este numele tău, Prea Sfințite Părinte Iosif, pentru că precum sfântul și dreptul Iosif a îngrijit-o pe Maica Domnului și pe Fiul lui Dumnezeu, pe Domnul nostru Iisus Hristos, de la zămislire și naștere ocrotindu-l și apărându-l de Irod și de toți cei ce căutau să-l ucidă pe Iisus, tot așa și tu Prea Sfințite Părinte Iosif, ai apărât Biserica noastră, care este Mireasa lui Hristos, și pe fiii ei dreptcredincioși din Maramureș și Sătmăr i-ai luminat și i-ai apărât de cei ce doreau să-i înstrăineze de lumina cea curată a lui Iisus Hristos. De aceea cu credință și cu recunoștință, poporul lui Dumnezeu din Maramureș, din

Ardeal și din toată țara Românească, cu sfințenie te laudă și te preamăresc zicând:

Bucură-te, părinte al tuturor părinților din Maramureș și Sătmăr;

Bucură-te, părinte al tuturor cuvioșilor care cinstesc pe Maica Domnului, în toate mănăstirile și schiturile în care ard candelile Dreptei credințe;

Bucură-te, că pe toți preoții din episcopia ta în soboare i-ai adunat și i-ai învățat să lumineze poporul și să-l întărească în credința pe care neamul nostru a moștenit-o de la apostolii lui Iisus Hristos;

Bucură-te, că tu faci parte dintre ierarhii mucenici ce au iubit pe Iisus Hristos, mai mult decât toate rangurile pământești;

Bucură-te, Părinte Iosif, arhiepiscopul cel dreptcredincios al lui Hristos!

Condacul al 5-lea:

Hristos te-a ales pe tine, cel tare în credință și nemișcat în dragoste față de poporul binecredincios, ca să-l mângâi, când era disprețuit și asuprit

de vrăjmașii credinței lor strămoșești. Cu faptele tale și cu lumina Evangheliei Domnului Hristos ai luminat poporul. Cu graiul gurii tale l-ai învățat Cuvântul lui Dumnezeu, cu jertfa și cu suferința ta, ai zidit Biserica cea vie pe pământul românesc, pentru aceea noi toți cei ce suntem dintr-un neam, și de o Lege cu tine, cinstindu-te cu umilința cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Ca și Moise, ai dorit Părinte Iosif, să nu se cunoască locul unde odihnesc osemintele tale cele mult chinuite și astfel pe noi ne-ai învățat să cinstim fiecare mormânt ca pe un loc sfânt, bineștiind că acolo se odihnește un dreptcredincios creștin, care a fost purtător de cruce și a adormit împărțășit cu Dumnezeiescul Trup și Sânge al lui Iisus Hristos. Pentru aceasta, când ne oprim lângă fiecare mormânt, toți ne amintim și de tine Părinte Iosif, preamărind smerenia și răbdarea ta, care nici în viață și nici în moarte nu te-ai înstrăinat de Hristos și nici de preoți sau de credincioși, ci

împreună cu cei binecredincioși te odihnești în acest pământ sfânt românesc. De aceea, te laudăm, zicând:

Bucură-te, că împreună cu preoții tăi și cu poporul binecredincios, stați aici de veghe, lângă altarele strămoșești;

Bucură-te, că în mormânt cu trupul fiind și în rai cu duhul, te veselești acum văzând pe fiii tăi duhovnicești că în unitate se împărțășesc din același potir dumnezeiesc;

Bucură-te, mare duhovnic al Maramureșului, care de la locul tău din ceruri te rogi și binecuvân-tezi pe toți slujitorii Bisericii lui Hristos, de azi;

Bucură-te, că mormântul tău, care este necunoscut de oameni, este binecuvântat de Dumnezeu;

Bucură-te, părinte Iosif, arhiereul cel dreptcredincios al lui Hristos!

Condacul al 6-lea:

Har, putere și pace, ca dintr-un izvor dumnezeiesc, curg din ostenele sfinților, pentru toți cei ce cinstesc numele lor, de aceea și noi, cei ce cu smerenie slujim lui Dumnezeu, aici, unde cu

sfințenie ai slujit și tu Părinte Iosif, cu cântări cuvioase și sfinte, te laudăm și lui Dumnezeu înălțăm cântări de laudă, zicând: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

Adevărul ai iubit și pe Hristos cu credință L-ai slujit, de aceea în case și în biserici, în sfintele noastre mănăstiri și schituri te pomenim și zicem mereu:

Bucură-te, Părinte Iosif, care ai mărturisit pe Hristos înaintea dregătorilor cei vicleni, care au încercat să te dezbrace de haina cea sfântă a ortodoxiei și să te îmbrace în haina cea străină a ereziei;

Bucură-te, că ai fost nebiruit și cu înțelepciune ai apărat dreptatea Bisericii Ortodoxe;

Bucură-te, Mărturisitorule, că ai rămas ucenic credincios al Bisericii lui Hristos și nu ți-ai vândut sufletul ca luda cel rău credincios;

Bucură-te, că nu ai primit să guști din apa ereziei ci ai iubit numai apa cea vie, a Evangheliei Domnului;

Bucură-te, Părinte Iosif, arhiereul cel dreptcredincios al lui Hristos!

Condacul al 7-lea:

Șapte sunt Darurile Duhului Sfânt, care au împodobit viața ta, pentru aceasta fiii tăi și slujitorii Sfințelor altare precum și cei ce te-au legat în lanțuri și te-au aruncat în temnița grea de la Hust, s-au cutremurat de răbdarea ta și de lumina ce lumina fața ta, iar noi, văzând harul ce răsare din darurile cu care Duhul Sfânt te-a înzestrat, împreună cu tine părinte, preamărim pe Dumnezeu, zicând: Aliluia!

Icosul al 7-lea

Cunoscând Cuvântul Domnului care a zis: „Cel ce vrea să vină după Mine, să se lepede de sine să-și ia crucea sa și să-Mi urmeze Mie“, din pruncie, din casa părintească, ai fost pătruns de un duh lumi-

nos care te-a apropiat de Hristos, și ai ascultat acest cuvânt, pe care Fiul lui Dumnezeu L-a rostit ca pe o chemare, cuvânt pe care ascultându-l, toți sfinții și cuvioșii s-au lepădat de mamă și de tată și au îmbrăcat cămașa lui Hristos, urcând împreună cu Domnul drumul crucii, vieții călugărești și tu Părinte Iosife ți-ai dăruit viața lui Dumnezeu, sfințindu-te, luminându-te, unindu-te cu Dumnezeu, pentru aceasta noi cu umilință stând în fața icoanei tale, zicem:

Bucură-te, Părinte Iosif, care porți pe fața ta chipul lui Hristos;

Bucură-te, omule al lui Dumnezeu, care te-ai învrednicit să vezi pe Maica Domnului plângând de mila neamului tău cel oropsit și asuprit pentru credința lui strămoșească.

Bucură-te, că ai primit în sufletul tău învățătura cea curată a lui Hristos de la preoții binecredincioși, de la monahii cei cuvioși care trăiau în munții și în codrii Năsăudului, ai Maramureșului și în tot Ardealul;

Bucură-te, că ai primit peste veșmântul

călugăriei și haina împărătească a arhieriei de la Dosoftei, părintele poeziei românești;

Bucură-te, Părinte Iosif, arhierul cel drept-credincios al lui Hristos!

Condacul al 8-lea:

Prin viața și credința ta cea curată, te-ai făcut părtaș dumnezeieștii firi, cum zice Scriptura și luând har peste har, ai ajuns prin dumnezeiescul Har fiu al Luminii, fiu al Învierii, fiu al lui Dumnezeu, de aceea am îndrăznit și noi, să ne îndreptăm gândurile și glasurile spre tine, având credința că ne vei asculta și te vei ruga Domnului pentru noi păcătoșii. Cu stăruință căzând în genunchi te rugăm: pe cei neputincioși să-i miluiești. Pe cei bolnavi să-i întărești. Pe cei ce sunt în călătorie să-i ocrotești, pe prunci să-i crești, pe tineri să-i miluiești, pe cei orfani și pe bătrâni să-i mângâi, pentru toți, ca cel ce ai primit har de la Dumnezeu, să te rogi și cu rugăciunile tale să ne ajuți, ca împreună cu tot poporul cel preaiubit al lui Hristos, să cântăm: Aliluia!

Icosul al 8-lea

Prea Sfințite Părinte și mare Mărturisitorule al lui Hristos, Iosife ajută-ne și pe noi să ajungem să prăznuim ziua cea mare, ziua a opta, ziua învierii tuturor și împreună cu Hristos care este Domnul Cerului și al pământului, Părintele veacului ce va să vină, să ne învrednicim a sta de-a dreapta Dreptului Judecător, și să auzim zicându-ne și nouă: „Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, de moșteniți împărăția cea pregătită vouă de la întemeierea lumii“.

Înfrișată și întunecată va fi această zi pentru ereticii, pentru necredincioșii, și pentru păcătoșii care, nu se vor pocăi. Părinte Iosif, cu rugăciunile tale izbăvește sufletele noastre ca ziua aceea să nu fie întunecată, ci împreună cu Prea Sfânta, Prea Binecuvântata Născătoare de Dumnezeu, roagă-te să fim mântuiți de osânda pe care cu dreptate o vor primi cei nepăsători, atunci când Dreptul Judecător le va zice: „Duceți-vă de la Mine blestemaților, ...căci flămând am fost și nu Mi-ați dat să mănânc; însetat am fost și nu Mi-ați dat să

beau; străin am fost și nu M-ați primit; gol, și nu M-ați îmbrăcat; bolnav și în temniță, și nu M-ați cercetat...“.

Știm bunătatea ta Arhierule, cunoaștem mila ta față de cei păcătoși și rătăciți sau necredincioși. Ne aducem aminte că și tu, ca toți slujitorii Bisericii lui Hristos, ai binecuvântat și nu ai blestemat, ai binecuvântat și ai iertat, pe cei ce te-au batjocorit și te-au condamnat la temnița grea, pentru credința cea dreaptă a ta, pe care ai slujit-o împreună cu tot poporul din mitropolia ta. De aceea cu umilință zicem ție:

Bucură-te, că te-ai ostenit mult să ne amintești tuturor că viața e scurtă și dreapta judecată este aproape;

Bucură-te, că ne-ai învățat pe toți să ne amintim că în ceasul în care nu ne vom gândi, Mirele cel ceresc va veni;

Bucură-te, că numele tău nu este uitat ci se pomenește și astăzi prin gura tuturor slujitorilor sfințelilor altare din Maramureș și din toată țara;

Bucură-te, Părinte că poporul dreptcredincios și acum cu cântări și cu rugăciuni, împodobesc

bisericile și mănăstirile din aceste locuri binecuvântate de Dumnezeu;

Bucură-te, Părinte Iosif, arhiepiscopul cel dreptcredincios al lui Hristos!

Condacul al 9-lea

Cerul se luminează Părinte când pe pământ se înalță cântări de laudă lui Dumnezeu.

Îngerii din ceruri își însoțesc glasul cu îngerii bisericilor de pe pământ, iar Hristos cel ce a semănat în lume cuvântul adevărului, se bucură când vede că înfloresc și rodește învățătura Evangheliei Sale. Domnul se bucură când vede arhierii și preoții Bisericii Sale slujind cu vrednicie dumnezeiasca Liturghie. Îngerii cântă împreună cu monahii, credincioșii în biserică stând, în cer li se pare că stau. Părinte Iosif, înger al lui Dumnezeu, din adâncul inimii te rugăm, cu rugăciunile tale întărește-ne credința și ne ajută să mergem și noi pe calea cea dreaptă spre Dumnezeu, du-ne și pe noi în mijlocul îngerilor și nu ne lăsa să cădem în întunericul iadului, unde diavolii batjocoresc și chinuiesc pe cei necredincioși și cu puterea rugăciunii tale, întoarce-i pe toți

și îi învață să cânte: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

Luminată este viața ta, Sfinte și mare mărturisitorule al lui Hristos. Arhanghel în trup ai fost, Îngerul Bisericii lui Hristos din Maramureș, unde poporul a fost întotdeauna dreptcredincios. Voievozii din această țară, au jertfit totul pentru apărarea Bisericii Domnului. Iar când voievozii au dispărut din acest pământ sfânt al Maramureșului, aici au rămas arhierii care, ca niște arhangheli cu sabie de foc, au apărat bisericile și pe preoți. Un arhanghel cu sabie de foc ai fost și tu părinte Iosif. Preoții, care sunt îngerii satelor, te-au ascultat pe tine și nici unul n-a participat la târgul întunecat de la Bălgrad, unde o ceată de năimiți, pentru un blid de linte și-au vândut credința. Preoții și poporul din Maramureș în frunte cu episcopul lor, n-au șezut pe scaunul vânzătorilor de la Alba Iulia, ci au rămas dreptcredincioși, păstrând datinile și credința moștenită din strămoși.

Acum sufletul tău se bucură în ceruri, văzând înflorind dreapta credință și Biserica, pentru care

tu ai suferit: lanțuri, temniță și moarte grea. Ea e liberă și strălucitoare, iar preoții și credincioșii ei deopotrivă, închinându-se îți zic ție:

Bucură-te, Iosife, episcopul nostru, care cu sabie de foc ai apărat credința noastră strămoșească;

Bucură-te, Părinte Iosif, episcopul nostru, că îngerii satelor împreună cu bătrânii, tinerii și copiii, se închină acum într-un glas cu frații lor din Moldova și țara Românească;

Bucură-te, Părinte Iosif că s-a scris numele tău în ceruri;

Bucură-te că tinerii ucenici și învățăcei, care se pregătesc pentru sfânta preoție, te-au chemat pe tine să fii patronul lor;

Bucură-te, Părinte Iosif, arhiepiscopul cel dreptcredincios al lui Hristos!

Condacul al 10-lea:

Slujirea ta Părinte n-a încetat ci și acum se săvârșește în ceruri împreună cu toți sfinții care s-au născut din neamul românesc. Mare este numărul celor ce cu trupul odihnesc în pământul românesc, în umbra altarelor, în ograda bisericilor și a mănăstirilor, în cuprinsul cimitirelor, iar cu sufletul se

află în locașurile dreptilor.

Smerit și drept a fost sufletul marelui număr de creștini care s-a născut din neamul românesc. Blând și smerit așa cum ne-a îndemnat Hristos ai fost și tu, Părinte Iosif, de aceea acum te bucuri în slava cerului, împreună cu toți sfinții români și cu aceștia împreună neîncetat cântați lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 10-lea

Steaua care a strălucit la Nașterea Domnului în Betleem, a luminat și munții și văile de aici, unde nimeni nu se închina la idoli făcuți din piatră, aur sau argint, nici nu erau chinuți de patimi și păcate spurcate de care erau stăpâniți păgânii de la Roma și Atena, ci poporul de aici îngrijindu-se de suflet ca să fie sănătos, aștepta și el un Mântuitor. De aceea s-au bucurat de lumina ce s-a arătat departe în zare, și ciobanii de aici au cântat împreună cu păstorii de la Betleem - iar noi cunoscând dragostea ta față de Iisus, strigăm:

Bucură-te, slujitorul lui Iisus, care ai văzut pe

domnul în chipul fiecărui nou născut;

Bucură-te, Prea Sfințite Iosife cel ce ai avut sufletul curat ca și al unui copil nevinovat;

Bucură-te, sfânt cu inimă de bărbat, care ai înfruntat ispitele care veneau de la trup, de la lume și de la diavolul;

Bucură-te, Prea Cuvioase, care, ca un sihastru, ți-ai sfințit viața cu post și cu rugăciune;

Bucură-te, Părinte Iosif, arhiereul cel dreptcredincios al lui Hristos!

Condacul al 11-lea:

Munții și dealurile s-au mișcat, pământul s-a cutremurat și cerul s-a întunecat și aici când la Ierusalim, pe Golgota, Fiul lui Dumnezeu strigând cu glas tare a zis: „Părinte în mâinile Tale încredințez duhul Meu“ dându-și sufletul în mâinile Tatălui, atunci și poporul de aici s-a înfiorat și în sufletul lor au aflat că împărăția satanei s-a prăbușit, și dacii cei blajini, din acești munți, au primit în inima lor o lumină nouă care a venit de la Ierusalim, iar tu Părinte cu har și putere trimisă de Dumnezeu, i-ai

învățat pe fiii celor ce cu lumina venită de la Golgota s-au încreștinat, și au păstrat legăturile străvechi cu Ierusalimul, cel dumnezeiesc, care este Maica tuturor Bisericilor, și asemenea cu strămoșii lor, cu inimă curată de atunci au cântat lui Dumnezeu neîncetat: Aliluia!

Icosul al 11-lea

Prea minunate Părinte Iosif, ca Sfântul Nicolae te-ai luptat și cu îndrăzneală ai rușinat pe cei ce huleau Biserica strămoșilor tăi și batjocoreau învățătura cea Dreaptă a lui Iisus Hristos, pentru aceasta, poporul dreptcredincios, cinstindu-te a strigat:

Bucură-te, apărătorule al Crucii și slujitorul cel luminat al Bisericii lui Hristos, care slujește credința cea dreaptă, pentru care apostolii și toți sfinții și-au dat viața;

Bucură-te, ostaș neadormit, care aperi Biserica Domnului de eretici;

Bucură-te, blând păstor al oilor celor cuvântătoare ale lui Iisus Hristos;

Bucură-te, Prea Sfințit Slujitor al Bisericii Maramureșului și Sătmăruului, care ai pus stavilă vânturilor și furtunii, care veneau peste noi din norii rătăcitori și întunecoși;

Bucură-te, Părinte Iosif, arhiereul cel dreptcredincios al lui Hristos!

Condacul al 12-lea:

Lumina din Lumina Învierii Domnului, ți-a călăuzit pașii întotdeauna, Părinte Iosif, și când ai stat în fața dregătorilor celor înștrăinați de învățătura cea dreaptă a lui Hristos și în întunericul temniței, unde ei te-au aruncat, fără a fi vinovat, dar tu, ca Mântuitorul, te-ai rugat, zicând: „Doamne iartă că nu știu ce fac“ și ca un mare mucenic cu bucurie ai cântat neîncetat: „Aliluia!“

Icosul al 12-lea

Hristos, Arhierul arhierilor și Domnul domnilor, pe Care l-ai slujit cu sfințenie, ți-a scris numele în Cărțile vieții și ca la Sfântul Nicolae, ți-a pus pe cap cununa cea neveștejită de arhiereu, iar

Maica Domnului în temniță te-a cercetat și cu cinste ți-a pus pe umeri omoforul cel luminat de episcop al poporului dreptcredincios din Maramureș, și atunci poporul lui Dumnezeu din țara marelui Bogdan, împreună cu îngerii și cu toți sfinții, lângă mormântul tău au cântat:

Bucură-te, Iosife episcopul cel binecuvântat de Dumnezeu și preaiubit de Iisus Hristos și de Maica Domnului care te-a încununat cu cea mai scumpă cunună de arhiereu și martir;

Bucură-te, mucenicule, care ai primit de la Hristos cunună, de la Maica Domnului veșmânt de laudă și lumină, iar de la îngerii și de la sfinți, cinstirea cea mai înaltă, primindu-te în ceata lor;

Bucură-te, părinte ocrotitorul tuturor românilor dreptcredincioși;

Bucură-te, fiule și fratele nostru, ți-au zis toți arhierii, voievozii, prea cuviosii, preoții și credincioșii creștini, care au trăit în sfințenie și se odihnesc în pace în mormintele din Maramureș și din toată țara Românească, când ai intrat și tu în mormântul tău ca într-o cămară împăratească;

Bucură-te, Părinte Iosif, arhiereul cel drept-

credincios al lui Hristos!

Condacul al 13-lea

O, Prea Fericite Părinte Iosif, cu credință și cu umiliță cinstind nevoițele și suferințele tale, pentru care ai primit har de la Hristos, pentru aceasta cu smerenie îți cerem: roagă-te pentru noi, pentru toți cei ce cinstim numele tău și ne închinăm, și cântăm lui Dumnezeu: Aliluia, Aliluia, Aliluia!

Acest condac se zice de trei ori. Și iarăși Icosul 1:
Pe Părintele nostru Iosif Mărturisitorul, ... Și
Condacul 1: Apărătorul și Mântuitorul nostru,
Iosif Hristos, ... *Apoi:*

RVGĂCIUNEA CĂTRE SPĂNTUL IOSIF MĂRTURISITORUL

Iosife Părintele nostru, care ești înconjurat de marele și sfântul sobor de ierarhi și de preoți și de

monahii Dreptcredincioși din Maramureș, care ați apărât și ați păstrat lumina cea curată a credinței adevărate și acum stați în fața Prea Sfintei Treimi și vă rugați pentru fiii binecredincioși din episcopia voastră, cu smerenie ne închinăm și vă rugăm ocrotiți-ne cu rugăciunile voastre cele bineplăcute lui Dumnezeu, pe prunci îi apărați, pe tineri îi binecuvântați, pe bărbați îi întăriți, pe femei le miluiți, pe bătrâni și pe bolnavi mângâiați, iar noi toți pentru binefacerile voastre vom cânta lui Dumnezeu întotdeauna: Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Iosife, Părintele nostru, nume prea luminat, pe care l-a purtat și Iosif cel preafrumos fiul lui Iacob, icoana lui Hristos și Iosif cel drept, logodnicul Maicii Domnului și ocrotitorul cel mare al Fiului lui Dumnezeu, cu credință și cu umilință îți pomenim numele și-ți cinstim râvna cu care te-ai luptat pentru credința ortodoxă a maramureșenilor, Dumnezeu pentru aceasta te-a încununat cu cununa sfințeniei și a nemuririi, iar noi nu uităm suferințele tale, chinurile pe care le-ai îndurat în temnița cea întunecoasă și grea, în care te-au aruncat dușmanii Bisericii lui Hristos din Maramureș și din

Ardeal, pentru toate acestea ne plecăm în fața arhieriei tale și zicem: Iosife Părintele nostru, bucură-te, că Hristos te-a primit în curțile Sale și în soborul marilor ierarhi și mărturisitori ortodocși din Maramureș și Ardeal.

Iosife, Părintele nostru, Bucură-te că acum ești înconjurat în ceruri de toți slujitorii Bisericii lui Hristos din Maramureș și Ardeal pe care așa mult i-ai cinstit și i-ai iubit.

Iosife, Părintele nostru, azi ne minunăm văzând că jertfa și ostenele tale nu au rămas zadarnice, și în tot Maramureșul și Ardealul, Biserica Dreptmăritoare are acum arhierie luminați, preoți și monahi binecuvântați de Dumnezeu și venerați de poporul dreptcredincios.

Iosife, Părintele nostru, Bucură-te și privește peste țara Maramureșului și a Sătmarului, a Năsăudului și Făgărașului de unde slugile satanei au pustiit toate locașurile monahale, acum din propria cenușă s-au ridicat, au reînviat și s-au înălțat alte locașuri duhovnicești, vetre cerești, unde au început să se desfășoare nevoițele călugărești care luminează și încălzesc sufletele

dreptcredincioșilor.

Iosife, Părintele nostru, Te rugăm, întărește-ne credința, ca împreună cu toți ierarhii și sfinții mărturisitori ai drepte credințe din Ardeal și Maramureș să ne vedeți umilința și voința și să strigați și să rugați pe Domnul să ne ajute să putem sluji cu vrednicie pe Dumnezeu cel în Treime preamărit, pe Maica Domnului, care este ocrotitoarea monahilor și monahiilor și preoților evlavioși, ca mănăstirile să înflorească și să se împodobească cu daruri cerești, iar bisericile cele binecuvântate de Dumnezeu din sate și orașe să fie păzite, iar pe noi să ne izbăvească de duhul nepăsării și al răcelii sufletești, care de la cel rău vine.

Iosife, Părintele nostru, tu întru toate ai urmat Sfinților Părinți și nu ai primit învățăturile străinilor de Dumnezeu, făcând pe căpeteniile acestora să se minuneze de măiestria ta și de profunzimea cunoștințelor tale, a Sfințelor Scripturi, zicând și despre tine, așa cum au zis de Hristos, cărturarii și fariseii: „De unde are acesta atâta învățătură și cunoaște Sfintele Scripturi“, iar drept credincioșii s-au bucurat și te-au lăudat zicând: al nostru apărător și luminător, bucură-te

că nu ne-ai lăsat să cădem în întunericul ereziei ce înstrăinează de Hristos.

Bucură-te că luminat fiind de Duhul Sfânt ai răspuns și înfruntat pe toți cei ce sunt străini de Calea, Adevărul și Viața care strălucește și călăuzește poporul Dreptcredincios, care se mântuiește și se pregătește pentru fericire și frumusețea cea veșnică, unde vor petrece cu Iisus Hristos.

Iosife, Părintele nostru, credincios fiind cuvântului lui Hristos, care a zis nu vă îngrijorați ce veți grăi când vă vor duce în fața dregătorilor că Duhul vă va da vouă înțelepciune, și putere și cuvânt, ai stat cum a stat Domnul în fața lui Pilat, în fața celor ce te-au batjocorit pe tine și Biserica și pe preoți și poporul cel dreptcredincios.

Iosife, Părintele nostru, deși ai fost curat și sfânt, arhieru adevărat a lui Hristos, pentru credința ta curată te-au aruncat în temniță și te-au dat la moarte și au lăsat poporul fără păstor, pentru că ei știau cuvântul prin care Iisus Hristos ne-a arătat cum va face satana: Bate-voi păstorul și se va risipi turma.

Iosife, Părintele nostru, umbra ta care a luminat Episcopia Maramureșului o întâlnim în fiecare

biserică de la noi și harul nu s-a îndepărtat din altarele la care tu ai slujit, ci preoții și acum primesc Har peste Har din Biserica strămoșească, pe care tu ai lăsat-o moștenire creștinilor care și astăzi aleargă la mănăstirile și bisericile sfințite de Duhul Sfânt prin preoți și arhierii ce au urmat slujirea ta.

Iosife, Părintele nostru, Harul și Adevărul, l-ai pus mai presus de slava și bogăția cu care au încercat să te ispitească, ca pe Atanasie, cel urât de Hristos și de poporul român. Slava și bogăția cu care au voit să te cumpere au trecut de mult, dar Harul și Adevărul a rămas și dă viață și lumină și mântuire la toți cei ce trăiesc în sânul Bisericii lui Hristos din țara voievozilor.

Iosife, Părintele nostru, Har și Lumină și Pace din Harul, Lumina și Pacea lui Hristos, roagă pe Dumnezeu să reverse și peste sufletele noastre, a tuturor celor ce-ți cinștim numele și-ți urmărim faptele.

Știm Prea Sfințite și de Dumnezeu încununat Părinte Iosif că moaștele tale se află aici în țara voievozilor dar tu te-ai rugat, ca Moise și Antonie

cel Mare, să fie necunoscut mormântul tău, pentru ca cei vicleni să nu îl batjocorească, iar dreptcredincioșii să te caute în fiecare biserică, în fiecare cimitir, unde Biserica ortodoxă își are comoara cea mai scumpă, trupurile tuturor moșilor și strămoșilor noștri ortodocși, care mulți au fost sfinți, pentru că au păzit credința și au cântat lui Dumnezeu neîncetat Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Iată, Domnul ne-a binecuvântat și țara și poporul nostru cel dreptcredincios mult asuprit s-au adunat acum laolaltă și trăiesc ca într-o familie, într-o țară liberă și într-o Biserică părintească, în care ne-am născut, am crescut, ne-am format, ne-am luminat, ne-am înzestrat cu daruri, pe care le prețuiesc toate popoarele și care ne vor da putere să înfruntăm valurile ce vor veni peste lume și peste popoare în veacurile ce urmează. Pentru aceasta, știind că ai fost prietenul lui Hristos și ai putere și îndrăzneală față de Dumnezeu, te rugăm cere-l Celui Atotputernic ca și de acum înainte să apere țara și Poporul și Biserica noastră de toate primejdii-ile, iar casa în care se află creștinii purtători de Cruce ocrotește-o cu rugăciunile tale prea Sfinte.

Din neam sfânt, neam ales, din familie ce făcea parte din preoția împărătească te-ai născut prea alesule slujitor al lui Dumnezeu. Prea Sfinte Părinte Iosif, care ai fost și arhieru și mucenic al Bisericii lui Hristos și pentru credință și nevoința ta ai primit putere de la Dumnezeu să te rogi pentru noi păcătoșii, care de multe ori ispitim pe Dumnezeu și ne îndoim de dreptatea Lui, acum cu umilință alergăm și ne rugăm, pomenește-ne și pe noi în rugăciunile tale. Suntem încredințați că Dumnezeu te va asculta și pe tine așa cum a ascultat pe Iov, despre care, Dumnezeu, celor ce l-au ispitit le-a zis: duceți-vă la robul meu Iov și îi cereți „să se roage pentru voi și din dragoste pentru el, voi fi îngăduitor, ca să nu Mă port cu voi după nebunia voastră”, așa binecredinciosule Părinte, împreună cu toți sfinții și cu Maica Domnului roagă-te pentru noi cei ce te avem ocrotitor și neîncetat rugător către Dumnezeu.

Stând în fața cerului și al pământului asemenea cu Vasile cel Mare, roagă-L zicând: miluiește Doamne pe poporul ce stă de față și pe toți cei ce pentru binecuvântate pricini nu sunt aici. Miluiește-i pe ei și pe noi după mulțimea milei Tale.

Cămarile lor, Domnul Dumnezeu nostru, le umple de tot binele; casele lor în pace și buna înțelegere le păzește. Pe prunci îi crește, tinerețile le călăuzește, bătrânețile le întărește, pe cei slabi la suflet îi îmbărbătează, pe cei risipiți îi adună, pe cei rătăciți de la Dreapta credință îi întoarce și îi împreună cu sfânta, sobornicească și apostolească Biserică, pe cei bântuiți de patimi necurate îi slobozește, cu cei ce călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer împreună călătorește, văduvelor le ajută, pe orfani îi apără, pe cei robiți îi izbăvește, pe cei bolnavi îi tămăduiește.

Adu-ți aminte, Doamne, Dumnezeu nostru, de cei ce sunt în judecăți, în prigoniri, în amară robie și în orice fel de necaz și strâmtoare. Adu-ți aminte, Doamne, Dumnezeu nostru, de toți cei ce au trebuință de marea Ta milostivire, de cei ce ne iubesc pe noi și de cei ce ne urăsc, și de cei ce ne-au poruncit nouă nevrednicilor să ne rugăm pentru dănișii. Adu-ți aminte, Doamne, Dumnezeu nostru, de toți binecredincioșii creștini de pretutindeni și peste toți varsă mila ta cea bogată, împlinind cererile cele spre mântuire. și pe cei ce din neștiință

sau uitare nu i-am pomenit, pomenește-i Tu Cel ce ști pe fiecare din pântecelii maicii lui. Că Tu ești Doamne ajutorul celor fără de ajutor, nădejdea celor fără de nădejde, izbăvitorul celor înviforați, liman liniștitor tuturor celor ce călătoresc pe valurile înviforate a vieții acesteia. Tu ești doctorul bolnavilor și apărătorul călătorilor. De aceea Doamne Dumnezeu nostru, fi tuturor de toate, Cel ce ști pe fiecare și cererea lui, și casa lui și nevoile lui.

Izbăvește Doamne, țara noastră și toate orașele și satele, de ciumă, de cutremur, de potop, de foc, de gheață, de venirea unor neamuri străine și războiul cel dintre noi, cercetează-ne pe noi Doamne cu bunătatea Ta. Arată-ne nouă bogatele tale binefaceri; Vremuri bune și de folos ne dăruiește. Ploi line spre rodirea pământului, ne trimite. Binecuvintează Doamne Cununa Anului. Fă să înceteze dezbinarea Bisericilor, potolește întărâtarea păgânilor, răzvrătirea eresurilor o risipește cu puterea Duhului Tău cel Prea Sfânt, pe noi pe toți ne primește întru împărția Ta. Așa te roagă Prea Sfințite Părinte Iosife, arhierul cel iubit al lui Hristos, pentru noi. Poporul cel binecredincios, te

va lăuda și cu evlavie va cinsti viața și credința ta.

Știm „că mult poate rugăciunea dreptului“ de aceea și noi, ne-am îndreptat glasul în slujba aceasta și am lăudat nevoințele și suferințele tale, care nu au fost trecute cu vederea de Stăpânul cerului și al pământului, ci te-a încununat și te-a așezat în ceata sfinților și ți-a dat dreptul să te rogi pentru noi, și putere ți-a dat să faci minuni, izbăvindu-i pe toți cei ce se închină Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, de toate relele și de toate muncile iadului.

Acum când dreptcredincioșii din Maramureș și Satu Mare, împreună cu slujitorii Bisericii Strămoșești se bucură de înființarea noii Mitropolii a Clujului, Albei, Crișanei și Maramureșului, ne aducem aminte de o însemnare de pe un Antimis din 1693, în care Sfântul Ierarh Iosif Stoica Mărturisitorul, se intitulează: „Din mila lui Dumnezeu, Episcop ortodox al Maramureșului, Exarh Stavropighiei Patriarhale Constantinopolitane, administrator al Mitropoliei din Bălgrad din Ardeal“.

Iar acest Imn Acatist alcătuit acum de către P.S. Iustinian Episcopul Maramureșului și Sătmarului și închinat ocrotitorului spiritual al dreptcredincioșilor din acest colț de țară veche cu oameni fără pereche, este ca o mărturie adusă Domnului și Dumnezeului nostru Iisus Hristos care veșnic este preamărit întru sfinții săi.

Pr. Vasile Fodoruț
Parohia „Sf. Iosif Marturisitorul“
Baia Mare